

Jaroslav Tichý: Čí zájmy hájí naše vláda a parlament?

- CZ24 News | 20. dubna 2020

ČESKO: Když sledují přípravné kroky české vlády k podpoře (naší?) ekonomiky a (našich?) občanů, vybavuje se mi před očima stále dokola scénka z filmu Světáci s hláškou Jiřího Sováka směřovaného na příslušníka VB: „*Soudruhu, ty nejsi náš, ty jsi rakouskej!*“

V našem případě nejde sice ani o příslušníka VB, ani o Rakousko, nýbrž o českou vládu a sněmovnu, ale to setrvalé nahrávání velkému západnímu kapitálu ze strany našich představitelů tuto „hlášku“ neustále připomíná. Bohužel to v současnosti pokračuje i v souvislosti s opatřeními ke zmírnění dopadů koronavirové krize u nás.

Na důkaz toho, že nehovořím do větru, připomenu hned 3 příklady z poslední doby:

1. Změna zákona o ČNB, kdy namísto změny zákona umožňující provedení měnového financování a tedy prodej vládních dluhopisů vládou ČNB, která je může odkoupit ze značných finančních rezerv ve volných měnách z titulu dřívějších intervencí ČNB proti koruně a cenných papírů v cizích měnách výměnou za naše zlaté rezervy, bylo povoleno ČNB obchodovat s dluhopisy na otevřeném finančním trhu, nikoliv ale odkupovat dluhopisy od vlastní vlády a tu financovat.

Namísto odkupu vládních dluhopisů ČNB se tedy budeme zadlužovat vůči zahraničním bankám, které si potřebné peníze k jejich dočasnému odkupu půjčí u ECB za 0,25 % p.a., zatímco za zúročení těchto dluhopisů budeme ročně platit 1,25 %, tedy pětinasobek. V případě zadlužení státu ve výši plánovaných 200 mld. Kč tak získají cizí banky ročně bezpracný zisk ve výši 2 mld. Kč, přičemž tyto dluhopisy budou s víceletou splatností (obvykle 5 - 7 let). Tolikrát se tedy zvýší fakticky i zisk cizích bank, a to zcela zbytečně.

Takže zatímco premiér vypráví o šetrnosti, vyhazujeme i nadále peníze doslova lopatou z okna. A místo toho, abychom uzavírali další kanály, kterými od nás odtékají do zahraničí zisky v objemu třetiny ročního státního rozpočtu (cca na úrovni 500 mld. Kč), tak ještě v tomto sebelikvidačním úsilí přidáváme na tempu. Není přitom zřejmé, zda sněmovna tuto změnu zákona o ČNB (namísto změny umožňující měnové financování) schválila záměrně s cílem škodit této zemi a jejím občanům, či z neznalosti předmětné problematiky a dopadů přijatého rozhodnutí. Výsledek však vyjde nastejno.

2. Záměr české vlády svěřit vybudování výrobního podniku na roušky v ČR americké firmě Honeywell za situace, kdy existují u nás existují české podniky na tuto výrobu, jakož i dostatek dalších kvalifikovaných pracovních sil z řad našich lidí, aby se touto činností mohli zabývat. Namísto toho má tuto státní zakázku dostat americká firma (spolu se ziskem z této činnosti), který by nepochybně navýšila dovozem lacinějších šiček z Ukrajiny či z Balkánu, zatímco naše zaměstnance bychom udržovali doma na podpoře od plátců daní u nás. A k tomuto účelu má tato americká firma u nás stavět výrobní podnik (k dovršení všeho možná ještě se státní pobídkou). Neuvěřitelné, že si s něčím podobným dovolí Babišova vláda vůbec přijít.

3. Záměr české vlády související s přednostní a většinovou podporou velkých firem a bank v souvislosti s financováním následků koronavirové epidemie, byť některé z těchto firem měly problémy ještě před vznikem epidemie, zatímco u bank se o tom dá úspěšně pochybovat. To vše na úkor českého malého a středního podnikání.

Nepoučení opakujeme nyní stejnou chybu, kterou udělala vláda USA v roce 2008, kdy si k ní létali bankéři soukromými tryskáči pro podporu. Jediný rozdíl spočívá v tom, že česká vláda si ty bankéře posadí přímo do komise, která má přidělování peněz doporučovat, ne-li přímo o rozdělování rozhodovat.

Vše tedy opět neomylně spěje k výsledku, že bohatí budou na krizi z přidělených peněz dále bohatnout, zatímco občané a střední a malé české firmy, pokud tuto krizi přežijí, ty dluhy státu pak budou splácet.

Tímto způsobem prostě dále hospodařit nelze. Je to opět za pět, a to hned třikrát. Objektivně ale dlužno přiznat, že takto si počínaly i předchozí vlády a parlament v jiných sestavách, což ale pro stávající orgány naší výkonné a zákonodárné moci rozhodně nemůže být omluvou.

V této souvislosti je však důležité upozornit na nutnost vytvořit si potřebné zdroje na splácení přijatých úvěrů (a u těch 200 mld. Kč to zdaleka neskončí). A ačkoliv by vláda i v tomto měla mít jasno ještě dříve, než si půjčí, působí dojmem, že tomu zatím tak vůbec není, neboť:

- zastavit každoročně narůstající úniky zisku do zahraničí na úrovni cca 500 mld. Kč z blíže nevyjasněných důvodů odmítá;
- k vytvoření zdrojů vlastních příjmů nad rámec daní od obyvatel a části firem, které v ČR platí daně, znárodněním vybraných podniků zatím neuvažuje (údajně to premiér nevidí na stole);
- zvyšovat daně prý vláda nebude, přičemž ze současných daňových příjmů není vláda schopna udržet ani vyrovnaný státní rozpočet, natož splácet ještě 200 mld. Kč i s úroky.

Má vláda v rukávě nějaké kouzlo, nebo snad chce splácet vypůjčené peníze u cizích bank z peněz nečinně ležících ve výši 2,5 mld. Kč u ČNB poté, co si nejprve namísto peněz od ČNB půjčí na financování navýšených potřeb státního rozpočtu od cizích bank, abychom je v tom našem českém krmelci zase pořádně nakrmili?

Dokdy mají naši občané toto turecké hospodaření splácet a dále snášet?

V praxi se tedy stále více potvrzuje, že potřebujeme nejen formulaci českých národních zájmů, které si osvojí (např. formou deklarace) naše sněmovna a poté i vláda, potřebujeme též vládu a parlament, které se budou automaticky českými národními zájmy řídit. Zatím tomu tak rozhodně není. V praxi se tak ukazuje formulace českých národních zájmů jako nezbytná.

Krom toho další přisluhování cizím zájmům zvláště za vzniklé situace již možné nebude. Volba, zda naši občané chtějí nadále pokračovat v tomto na hlavu postaveném systému a otroctví, kdy neustále pracují na zisk jiných, nebo zda tento systém chtějí změnit, je na nich samotných.